

Петя Дубарова

Докосва ме сънят

Замислени комините
от жарките си дробове
издухват пепелта
на пламъците, сините.
И тъмни като гробове
изпиват есента.

Бездомни като рибите
се гонят листи есенни,
пияни от дъжда,
заболи смешно фибите
на жилките си, песенно
се люшкат на стада.

Прозорците нехайно пак
изхвърлят светлините си
във локви и асфалт.
Луната като златен рак
се движи сред звездите си
с петна като от кал.

И цяла нощ бих гледала
дървета като вилици
и есенна луна,
но с пръстите си медени,
красив като измислица,
докохва ме съня.

КРАЙ

© Петя Дубарова

Източник: Словото
Набиране: Елена Николова

Публикация:

Петя Дубарова, „Аз и морето“, издателство „Георги Бакалов“, Варна, 1980

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5969>]